

Forsvarsministeren (Poul Søgaard):

Såfremt antallet af tjenstgørende værnepligtige konverteres til kontraktansatte, vil forsvaret med de nuværende løn- og ydelsesforhold få merudgifter på skønsmæssigt 180–200 mill. kr. årligt. I forhold hertil vil visse mindre besparelser dog kunne opnås bl.a. i uddannelsessystemet m.v.

Som jeg tidligere har givet udtryk for, er det imidlertid min opfattelse, at værnepligtssystemet er ubetinget nødvendigt for at opretholde forsvarets kampkraft. Hærens mobiliseringsstyrke kan således ikke opretholdes uden værnepligtssystemet, som endvidere har værdi for rekrutteringen af frivillige. Jeg lægger også stor vægt på den brede kontaktflade, som forsvaret har til alle befolkningsgrupper gennem værnepligtssystemet.

Jeg finder derfor ikke, at den almindelige værnepligt bør erstattes af en ordning med udelukkende stampersonel, og jeg kan tilføje, at der heller ikke i den nyligt indgåede aftale om forsvarets ordning for de kommende 3 år indgår planer om ændring heri.

Det er endvidere min generelle opfattelse, at der i forsvarsordningen er en udmærket balance mellem antallet af stampersonel og antallet af værnepligtigt personel. I takt med den teknologiske udvikling inden for forsvaret og i takt med den almindelige samfundsudvikling kan det dog vise sig nødvendigt at gennemføre visse justeringer mellem de enkelte personelkategorier.

Forsvarsministeriet og forsvarskommandoen er interesseret i, at flest mulige værnepligtige melder sig frivilligt til aftjening af værnepligten, således at færrest mulige skal tvangsindkaldes.

Der har derfor gennem nogle år eksisteret en ordning med »frivillig værnepligt«, der indebærer, at den værnepligtige selv kan vælge indkaldelsestidspunkt og -sted mod at afgive sin »frinummerceance«. Denne ordning tilgodeser også det formål, at alle tjenstdygtige værnepligtige, der ønsker indkaldelse, bliver indkaldt. Der gøres meget for at øge antallet af »frivillige værnepligtige«.

Spm. nr. 1353

Til *forsvarsministeren* (10/8 81) af:

Flygaard (DR):

»Kan ministeren bekræfte, at der for tiden gøres indhug i mobiliseringsdepoterne på grund af manglende bevillinger, og vil ministeren oplyse størrelsen af disse indhug – eventuelt angivet i millioner kroner?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles ud fra den grundlæggende betragtning, at mobiliseringsdepoterne ud fra et forsvarsmæssigt synspunkt bør være helt intakte. I bekræftende fald bedes ministeren oplyse, hvad der i givet fald agtes foretaget.

Besvarelse (17/8 81):**Forsvarsministeren (Poul Søgaard):**

Forsvarets mobiliseringsbeholdninger er i det store hele intakte, men i de senere år er der opstået mangler af såvel kvantitativ som kvalitativ art.

Kvantitative mangler eksisterer på materielområder som standardudrustning, ingeniør- og ABC-udrustning, ammunition og køretøjer.

Kvalitative mangler forekommer på visse ældre våbensystemer og inden for det elektroniske materielområde, herunder især signalmaterielområdet.

Ovennævnte mangler kan kun vanskeligt opgøres i kroner og øre, idet der er tale om såvel anskaffelser som reparationer for at inddække manglerne.

Det ville være ønskeligt, at forsvarets (mobiliserings)beholdninger til stadighed var intakte, men af forskellige årsager kan dette ikke altid være tilfældet. Af årsager – ud over bevillingsmæssige – kan nævnes: Ændring af enheders organisation, leveringsforsinkelser på kontraheret materiel og reservedele, hurtigere materielnedslidning end påregnet og uforudsete mangler som følge af totalhaverier m.v.

I denne forbindelse skal det oplyses, at der til stadighed sker en vekselvirkning mellem materiel i brug og oplagt materiel for at undgå kassation af brugbart, men ikke tidsvarende materiel.

På baggrund af det indgåede forsvarsforlig kan det oplyses, at mangler på vigtigere materielgenstande vil være afhjulpet i indeværende finansår, medens de resterende og la-